

zése. Az olvasás kapcsolata a szellemi egészséggel. Az olvasási szokások elemzése olyan kultúrkörnyezetben, ahol kevés az olvasnivaló. Az ujság- és folyóiratolvasók elemzése. A kiadványok tartalmi elemzése.

A természet- és műszaki tudományok területén már folyamatban vannak ilyen tartalmi vizsgálatok, de még csak kezdeti stádiumban. Méltó lenne, hogy az irodalmi stílus elemzésével a könyvtárosok is foglalkozzanak: lényeges ui. a könyvtárosoknak is többet tudni arról az anyagról, amely a könyvtárakban van.

Mindent összefoglalva szerző hiányolja annak mélyebb megértését a könyvtárosok részéről, hogy mi történik az emberekkel a könyvtárban? Tehát az olvasó pszichológiai vizsgálatát és az irodalom elemzését. /HM/

A KÖNYVTÁRÜGYRŐL MEGJELENT LENINI RENDELETEK NEGYVENEGYEDIK ÉVFORDULÓJA

Szorokaletie Leninszkih dekretov
o bibliotecsnom dele i bibliografii. =
Szov.Bibliogr. 1960. 6/64/.no. 90-93.p.
A könyvtárügyről és a bibliográfiáról
kiadott lenini dekrétumok negyvenedik év-
fordulója.

1960.december
14-16-án ült össze
az a tudományos ü-
lés, amelyet a Nép-

biztosok Tanácsa könyvtárügyi és bibliográfiai rendeletei megjelenésének negyvenedik évfordulója alkalmából tartottak. Az ülésen a Lenin Könyvtár, Szaltükov-Scsedrin Könyvtár, Össz-Szövetségi Könyvkamara, az Állami Nyilvános Tudományos-műszaki Könyvtár, valamint a moszkvai és leningrádi könyvtárosképző főiskolák vettek részt.

Az ülést N.F.Gavrilov, a Szovjetunió Művelődésügyi Minisztériuma Könyvtárügyi Főfelügyelőségének vezetője nyitotta meg. Ezután számos előadás és hozzászólás hangzott el, amelyek a negyvenéves rendeletek alapvető jelentőségét hangsúlyozták. Ezek a rendeletek Leninnek a könyvtárügyről és bibliográfiáról vallott nézeteit testesítették meg. O.Sz.Csubarjan a könyvtárügy központosításáról tartott előadást.

Az első hozzászóló F.Ja.Lihovid volt, aki a falusi és kolhoz könyvtárak ügyének szemszögéből tárgyalta a kérdést, a következő felszólaló N.N.Drozdowa pedig a járási és falusi könyvtárak állományának minőségi megjavításáról szolt. Ennek eszközei lehetnének: az állományok újból való elosztása a könyvtárak között, az állománygyarapítás terén a koordináció, a helyi irodalom rendszeres gyűjtése stb. A.A.Hrenkova a módszertani irányítás rendszeréről szolt hangsúlyozva, hogy a módszertani irányítás legfontosabb lenini elvei: a könyvtárak differenciált segítése típusuknak megfelelően és a tudományos könyvtárak segítése a közművelődési könyvtárak irányában. Rámutatott a módszertani irányítás elméleti kérdései kidolgozásának fontosságára is.

Az ülés második felét a szovjet bibliográfia fejlesztése kérdéseinek szentelték az 1920.junius 30-i lenini rendelet megvilágításában. N.N.Kuharkov a Szovjetunió világszerte elismert nemzeti bibliográfiai hálózatáról tartott előadást, melyet ez a rendelet hívott életre. Az Össz-szövetségi Könyvkamara - a szovjet nemzeti bibliográfia központi intézete - létesítésekor, 1920-ban, csak egy kiadvánnyal rendelkezett, a Knizsnaja letopisz'-szel; ma a szovjet nemzeti bibliográfia rendszerében tizenöt, időszakosan megjelenő bibliográfiai kiadvány van. R.Ja. Zverev a szövetségi és autonóm köztársaságok állami bibliográfiai tevékenységének fejlődéséről tartott előadást hozzászólásában. R.Ja.Zverev beszolt a Szovjetunió egész területét behálózó könyvkamarák munkájáról és a szovjet retrospektív nemzeti bibliográfia kérdéséről.

M.A. Briszkman az 1920.junius 30-i rendelet politikai jelentőségét világította meg. Ez a rendelet alapozta meg azt az irányzatot, amely a bibliográfiát az általános politikai és népművelési célok szolgálatába állította. Ezután a bibliográfia különböző fajairól, a szak-, ajánló-, helyismereti-, kritikai- és másodfokú bibliográfiáról szolt, valamint a hiányosságokról és a legközelebbi feladatokról.

Végül J.K. Kirpicseva a könyvtárügyi és bibliográfiai ismeretek propagandájáról és az olvasókkal ebből a szempontból való foglalkozásról beszolt és hangsúlyozta, hogy a bibliográfiai ismeretek népszerűsítésének módszertanát is ki kell dolgozni. /ML/